

invaliditet eller kronisk sygdom har særlige udgifter til befordring mellem hjem og arbejdsplads, som er nødvendige for at opretholde indtægtserhvervelsen, fradrages den del af befordringsudgiften, der overstiger, hvad der må anses for normal befordringsudgift i det pågældende tilfælde.

De i denne bestemmelse omhandlede fradrag berører ikke retten til det i stk. 1 omhandlede faste fradrag.“

§ 5.

Bestemmelsen i § 22 i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 affattes således:

„§ 22. Ved skatteansættelsen for skatteåret 1960-61 af personer, der ved begyndelsen af nævnte skatteår opfylder aldersbetingelsen for at oppebære folkepension, eller som oppebærer eller er kendt berettiget til at oppebære folke- eller invalidepension, den i folkeforsikringslovens § 62 omhandlede ydelse eller hjælp til kronisk syge i henhold til forsorgslovens §§ 247 og 248, skal der, alt for så vidt den pågældendes skattepligtige indkomst ikke overstiger de nedenfor angivne maksimalindkomstbeløb, i selve ansættelsen gives et nedslag for nedsat erhvervsevne. Nedslaget beregnes med de nedenfor anførte beløb, dog højst med forskellen mellem den pågældendes skattepligtige indkomst og maksimalindkomsten for den gruppe, til hvilken skatteyderen vil være at henføre efter nedenstående regler:

Område A. Københavns, Frederiksberg, Gentofte, Ballerup-Måløv, Birkerød, Brøndbyvester-Brøndbyøster, Dragør, Farum, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Herstedøster-Herstedvester, Hvidovre, Høje Tåstrup, Hørsholm, Lyngby-Tårnbæk, Rødovre, Store Magleby, Søllerød, Tårnby, Vallensbæk og Værløse kommuner:

Maksimalindkomst . . . . . 8 200 kr.
Nedslag . . . . . 3 000 -

Område B.

- 1) Købstadkommunerne, Marstal handelsplads og de sønderjyske flækker.
- 2) Omegnskommuner til de under 1) nævnte købstæder m. v., for så vidt de ved den senest forud for ligningens foretagelse

offentliggjorte almindelige folketælling havde mindst 500 indbyggere, bosat i forstadsbebyggelser.

- 3) Landkommuner, der sidestilles med de under 1) nævnte kommuner, jfr. lov nr. 149 af 10. april 1922 § 8, stk. 9, således som denne bestemmelse er ændret ved lov nr. 420 af 17. december 1952:

Maksimalindkomst . . . . . 7 600 kr.
Nedslag . . . . . 3 000 -

Område C. Øvrige landkommuner:

Maksimalindkomst . . . . . 7 200 kr.
Nedslag . . . . . 3 000 - .“

§ 6.

Bestemmelsen i § 23, stk. 2, 3. afsnit, i lovbekendtgørelse nr. 338 af 9. december 1958 affattes således:

„Det skattefrie fradrag beregnes i nedenævnte områder:

Område A. Københavns, Frederiksberg, Gentofte, Ballerup-Måløv, Birkerød, Brøndbyvester-Brøndbyøster, Dragør, Farum, Gladsaxe, Glostrup, Herlev, Herstedøster-Herstedvester, Hvidovre, Høje Tåstrup, Hørsholm, Lyngby-Tårnbæk, Rødovre, Store Magleby, Søllerød, Tårnby, Vallensbæk og Værløse kommuner,

Område B.

- 1) Købstadkommunerne, Marstal handelsplads og de sønderjyske flækker.
- 2) Omegnskommuner til de under 1) nævnte købstæder m. v., for så vidt de ved den senest forud for ligningens foretagelse offentliggjorte almindelige folketælling havde mindst 500 indbyggere, bosat i forstadsbebyggelser.
- 3) Landkommuner, der sidestilles med de under 1) nævnte kommuner, jfr. lov nr. 149 af 10. april 1922 § 8, stk. 9, således som denne bestemmelse er ændret ved lov nr. 420 af 17. december 1952,

Område C. Øvrige landkommuner, med følgende beløb:

	For 1 barn	For 2 børn	For hvert barn udover 2 børn
Område A	600 kr.	1 300 kr.	800 kr.
Område B	550 -	1 150 -	700 -
Område C	500 -	1 000 -	600 - .“